

Da der ikke påregnes større udsving i ruternes udbytte for indeværende finansår, er beløbene, der skal udbetales, henholdsvis indbetales i finansåret 1958-59, anslået til at medføre en samlet udgift på 120 000 på omhandlede konto.

KAI LINDBERG

/ T. K. Holmflet.

Til finansudvalget.

Ved samråd er forhandlet med ministeren for offentlige arbejder om:
Yderligere nedsættelse af antallet af togbetjente og forøgelsen af antallet af tegnere.

G. Skov- og jagtvæsenet.

Svarskrivelse:

Landbrugsministeriet. København, den 21. februar 1958.

I bilag.

I skrivelse af 16. januar 1958 har det ærede finansudvalg under henvisning til finanslovforslaget for 1958-59 § 2 G. Skov- og jagtvæsenet. A. 1. Indtægter vedrørende skovdriften, udbedt sig en redegørelse for den planlagte hugst samt for, hvorvidt der foreligger muligheder for at forøge denne.

I denne anledning fremsendes hoslagt en over sagen fra direktoratet for statskovbruget indhentet udtalelse af 14. februar 1958, hvortil jeg tillader mig at henvise.

KARL SKYTTE

/ N. Wermuth.

Til finansudvalget.

Bilag.

Hugsten i statsskovene i 1958-59.

I anledning af ministeriets ovennævnte skrivelse skal direktoratet meddele, at den egentlige produktion i skovene, nemlig tilvæksten, næsten udelukkende er afhængig af solenergien, nedbørsmængden og de i skovjorden naturligt værende plantenæringsstoffer samt selvfølgelig af den forhåndenværende fordeling til træarter og aldersklasser. Det vil i praksis sige, at forstvæsenet bogstaveligt talt er uden indflydelse på den nævnte produktion. Derimod behøver hugsten i det enkelte år ikke at være sammenfaldende med tilvæksten, således at der i det enkelte år er mulighed for at udvide eller indskrænke hugsten uden hensyn til tilvækstens størrelse. Dette kan med andre ord udtrykkes på den måde, at skovbruget på kortere sigt er særdeles elastisk, medens det på længere sigt er fuldstændig uelastisk. I det lange løb kan hugsten ikke overskride tilvæksten, hvorfor en merhugst i et enkelt år uvægerlig før eller senere må afløses af en tilsvarende mindrehugst. Skovbruget er således i de enkelte år særdeles velegnet for konjunkturdrift, dog begrænses sådanne udsving af hensyn til ønsket om en jævn beskæftigelse af arbejdsstyrken, en jævn forsyning af træindustrien og af den omstændighed, at man i de færreste tilfælde kan begrænse hugsten til enkelte effekter. I mange tilfælde vil man ved forcering af hugsten af et enkelt effekt, der for tiden er mangelvare, opnå samtidig at få hugget brændeeffekter o. lign., som der til samme tidspunkt er overflod af. Dette forhold kan i givet tilfælde i høj grad komplicere det økonomiske resultat af en merhugst.